

[Hanne Reintoft.]

over for hinanden i forhold til det offentlige.

Det er mig bekendt, at man i årevis har tilladt sig at fortolke forsørgslovens § 33, som om der foreligger en sådan faktisk forsørgerpligt.

Til min store beroligelse har jeg af cirkulærene til bistandsloven kunnet se, at man nu fastslår, at denne tvivlsomme forsørgerpligt ikke består mellem ikke gifte personer, men kun mellem ægtefæller og børn, og at der i de papirløse samliv kun skal tages hensyn til bofællesskabets fordele, hvad jeg selvfølgelig er ganske enig i. Desuagtet hersker der såvel i kommuner som i ankestyrelser og amtsankenævnet, at man må kalde vild forvirring om praksis lige for øjeblikket. Jeg vil gerne komme med to klare eksempler, ét fra Odense kommune her forleden dag:

En mand venter på invalidepension, fragtaget dagpengene, henvist til § 46-hjælp. Den 17. september flytter han sammen med en enlig dame, der har et skolesøgende barn, hun skal forsørge, med en nettoindtægt på 3.300 kr. 14 dage efter standser man § 46-hjælpen under henvisning til, at hun har forsørgerpligt.

Fra en københavnsk omegnskommune har jeg et tilsvarende: en 53-årig kvinde med et barn lever sammen med en svært alkoholiseret mand, der for størstedelen af tiden er væk fra hjemmet og absolut ikke forsørger hende. Også her står man nu over for en fogedudsættelse, fordi man fastholder, der er en forsørgerpligt, og endog i sit dyreløfteri er gået så vidt, at man har forlangt at komme ud at se, om sengen var opredt i det værelse, han bebod.

Jeg ved godt, vi retter det ved bistandsloven, men jeg synes, det er meget vigtigt, inden bistandsloven træder i kraft, at have fastlagt en praksis, og for de mennesker, det her handler om, er det en ringe trøst, at det bliver ændret om 4½ måned. Jeg synes, vi er nødt til også at vejlede amtsankenævnet om det. Jeg har talt med flere af dem, og de er usikre over for det; derfor ønsker jeg det behandlet her.

Socialministeren (Eva Gredal):

Til fru Hanne Reintofts spørgsmål kan jeg svare, at samlevende, men ikke gifte personer ikke efter forsørgsloven har for-

sørgerpligt over for hinanden, og det bliver, som det også blev nævnt, heller ikke tilfældet efter bistandsloven, der som bekendt træder i kraft 1. april næste år.

Det er da tydeligt nok sagt i cirkulærene om lovene, og det fremgår af de afgørelser, som socialministeriet har truffet i tidens løb, men jeg er glad for at få lejlighed til også at sige det fra denne talerstol. Hvis en mand og en kvinde lever sammen og begge har arbejde uden for hjemmet og den ene mister sit arbejde, kan det sociale udvalg ikke afslå at yde hjælp under henvisning til, at den anden har forsørgerpligt. Noget andet er, at hvis to samlevende har indrettet sig sådan, at den ene arbejder i hjemmet, og den, der arbejder uden for hjemmet, bliver arbejdsløs, så vil hjælpen til dem kunne blive udmålt svarende til hjælpen til ægtefæller. Hertil kommer, at man også i andre tilfælde af samliv ved udmåling af hjælpens størrelse må tage hensyn til de økonomiske fordele ved samlivet, som også fru Hanne Reintoft var inde på, og det kan betyde, at hjælpen ikke ydes med helt samme beløb, som en enlig person har krav på. Om retten til hjælp er der dog ingen tvivl.

Når fru Hanne Reintoft spørger, hvad der er socialpolitisk forsvarligt, kan jeg henvise til, at der jo for tiden foregår en udvikling i samfundet i retning af ændrede samlivsformer. Hvis personer i mange år har levet sammen og har børn, kan noget måske tale for at ligestille dem med ægtefæller både med hensyn til rettigheder og pligter, men den udvikling, som sker, må først sætte sig spor i ægteskabslovgivningen, før sociallovgivningen kan ændres. Den administrative praksis må naturligvis ikke ændres i modstrid med loven. Hvis reglerne ikke bliver anvendt rigtigt, bør den, der ikke har fået, hvad han eller hun har krav på, indbringe det sociale udvalgs afgørelse for en højere instans.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg vil meget gerne takke socialministeren for svaret. Jeg er ganske enig i de linjer, der blev trukket op, og vil bringe de sager videre, fordi jeg tror, vi så kan få en klaring på problemerne.

Hermed sluttede spørgsmålet..